

Achter islamisering zit een plan

Machteld Zee schreef een onderzoek over de shariaraden in Engeland en zegt nu :

‘Achter islamisering zit een plan’.

Hoeveel vrijheid kunnen we geven aan het islamitisch fundamentalisme zonder onze eigen vrijheden te verliezen? Op heldere wijze onderzoekt Machteld Zee deze urgente vraag. Bij hoge uitzondering kreeg Zee toegang tot enkele shariaraden in Engeland: rechtbanken waar de wet van de sharia geldt in plaats van de westerse beginselen van vrijheid en gelijkheid voor iedereen. Ze zag daar hoe islamitische vrouwen in een parallel religieus rechtsstelsel afhankelijk worden gehouden. ‘We mogen moslima’s de bescherming van de wet nooit ontnemen. Machteld Zee heeft gelijk: dat mag niet gebeuren.

De islamisering van Europa gaat volgens een bepaalde strategie, geeft Machteld Zee aan in haar boek *Heilige Identiteiten* uitgegeven bij Bruna met als ondertitel: "Op weg naar een sharia-staat?" „Pas als je de kennis bezit, zie je wat er gaande is."

“Ik ontdekte een compleet rechtssysteem dat in strijd is met onze seculiere wetgeving”

Onderzoek naar shariaraden

Politicologe Machteld Zee (32) promoveerde in 2015 aan de Universiteit Leiden op een onderzoek naar de shariaraden in Engeland.

Als een van zeer weinig buitenstaanders kreeg zij toegang tot zittingen van deze islamitische rechtbanken, die voor 95 procent echtscheidingen behandelen. Zee's pamflet *Heilige Identiteiten* is gebaseerd op dit onderzoek.

„Vergelijk Nederland in de jaren 80 met nu”, zegt politicologe en juriste Machteld Zee, die promoveerde op een onderzoek naar shariarechtbanken. „Dan zie je de toegenomen invloed van de islam overal. Vanuit Saoedi-Arabië en andere landen is de wereld overspoeld door duizenden imams, lesboeken, moskeeën en enorm veel geld.”

In nog geen 150 pagina's schetst Machteld Zee (32) de achtergronden van het moslimfundamentalisme, dat ook in westerse landen wortel schiet. *Heilige Identiteiten: op weg naar een shariastaat?* is een analyse van de problemen van de multiculturele samenleving.

U stelt dat conservatieve moslims hun geloofsgenoten willen overhalen om de sharia, de islamitische wet, te omarmen. Die

fundamentalisten zouden worden geholpen door 'nuttige ongelovigen': niet-islamitische intellectuelen, politici en opiniemakers die moslims niet voor het hoofd willen stoten.

„Ja, leidende multiculturalisten menen letterlijk dat moslims gevrijwaard moeten blijven van kritiek omdat zij daarvan psychologische schade zouden ondervinden. Weliswaar vinden ook veel islamieten dit een idioot standpunt, maar andere moslims gebruiken het om hun critici uit te maken voor 'islamofob' of 'racist'.”

U stond zelf, zoals u zegt, 'links in D66' toen u met uw onderzoek naar shariarechtbanken in Engeland begon. Nu waarschuwt u voor een gebrek aan kennis van en weerstand tegen de oprukkende radicale islam.

„Ik ontdekte een compleet rechtssysteem – veel gesystematiseerder dan ik had verwacht – dat in strijd is met onze seculiere wetgeving. Veel moslimvrouwen zitten vast in een religieus huwelijk omdat hun omgeving een scheiding voor de staat niet voldoende vindt. Voor deze moslims is het shariahuwelijk veel belangrijker. Die vrouwen moeten aan een shariarechter of een imam vragen hun huwelijk te ontbinden, bijvoorbeeld omdat hun man hen mishandelt. Ook Nederlandse moslima's reizen naar die rechtbanken in Engeland. Dat is een parallelle samenleving. Ik verzet me daartegen omdat die praktijk indruist tegen de rechten van vrouwen.”

U analyseert de activiteiten van de Moslimbroederschap. Die politiek-religieuze beweging is uit op 'werelddominantie', gesteund met veel geld uit fundamentalistische kringen. De shariaraden zijn deel van dat project, schrijft u.

„Daarom is het zo belangrijk dat wij er kennis van nemen. De auteurs die ik bestudeerde stonden meest welwillend tegenover die shariaraden. Maar wat bleek? Geen van hen was ooit bij zo'n zitting geweest. Ja, dan weet je dus niet wat zich daar afspeelt. Nu vragen ze mij: 'Vertel eens'. Vrouwen worden door die rechters aangeraden polygamie te accepteren en bij huiselijk geweld geen aangifte te doen, kinderen worden aan

een gewelddadige vader toegewezen. Ik heb wel de indruk dat, nu dit bekend is, het debat kantelt. Ik hoor de voorstanders van shariarechtbanken nauwelijks meer.”

We zullen veel weerbaarder moeten worden en grenzen moeten stellen aan de islamisering

In uw boek zoekt u de polemiek met de politiek correcte elite, die misstanden binnen de islam zou verdoezelen en de dreiging van de fundamentalistische islam zou bagatelliseren.

„Volgens mij stel ik vooral zaken vast. Als ik constateer dat invloedrijke westerse intellectuelen criticasters van de islam ontmoedigen en zodoende de fundamentalisten helpen om moslingemeenschappen te isoleren en hen te ‘islamiseren’, dan is dat niet meer dan een constatering. Ik wil vooral in een kort betoog de lezers bijpraten over de fundamentalistische islam.”

Hoe ziet u de toekomst?

„We zullen veel weerbaarder moeten worden en grenzen moeten stellen aan de islamisering. Niet ingaan op de eis dat afbeeldingen van schaars geklede vrouwen moeten worden afgeplakt, bijvoorbeeld. ‘Just say no’. En burgers moeten niet telkens een beroep doen op de overheid. Je kunt zelf immers ook laten zien wat je normen en waarden zijn. Waarom haalt de Hogeschool Den Haag preventief de kerstboom weg? En waarom wordt op plekken waar moslims komen alcohol geweerd? Dat hoeft allemaal niet, we doen het zelf.”

Vreest u de kritiek? U zult ongetwijfeld in het rechtse kamp worden gedrukt.

„Bij lezingen merk ik daar niets van. Ook een ‘links’ publiek reageert positief op mijn verhaal. En rechts? Hou op. Gelijke rechten voor vrouwen en verzet tegen vertegenwoordigers van

een religie die dreigen met geweld – dat kun je ook *common sense* noemen.”

h/t AD.nl